

เขยชูคือใคร?

เยซุคือใคร?

โดย

เจตน์ หลิน

พิมพ์ครั้งที่	1	1976	5,000	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่	2	1976	2,000	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่	3	1978	3,000	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่	4	1980	5,000	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่	5	1980	5,000	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่	6	1982	5,000	เล่ม
พิมพ์ครั้งที่	7	1983	10,000	เล่ม

คำปรารภ

คนจำนวนไม่น้อยเข้าใจเรื่อง “พระเยซูคริสต์” ผิด ๆ หรือมีความเข้าใจอย่างผิวเผิน หลายท่านรู้จักพระองค์ในฐานะไม่มากกว่าศาสดาธรรมดาคคนหนึ่งที่ทำให้กำเนิดคริสตศาสนาเท่านั้น ซ้ำร้ายกว่านั้นหลายครั้ง ความรู้ส่วนใหญ่ของเราได้รับมาจากผู้วิจารณ์เกี่ยวกับพระองค์ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งตัวผู้วิจารณ์เองไม่เองไม่มีความเข้าใจเรื่องพระเยซูคริสต์โดยถ่องแท้ หรือไม่เคยศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังเลย หนังสือเล่มเล็กที่ท่านถืออยู่นี้มุ่งชี้แจงภาพพจน์ที่แท้จริงของพระเยซูคริสต์ ตามหลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยพยายามยกเหตุผลและหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ในแง่ของตรรกวิทยาและประสบการณ์ของชีวิตจริงมาประกอบเพื่อยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มเล็กนี้ จะเป็นคุณประโยชน์ต่อผู้อ่านทุกท่านไม่มากนักน้อย

ด้วยความจริงใจ

สมาคมนักเรียนนักศึกษาคริสเตียนไทย

71 ตรอกไวกิติ สีลม กรุงเทพฯ 10500

เยซูคือใคร?

บทนำ

พระเยซูคริสต์เป็นศาสดาคณเดียวของโลกที่อ้างว่า ตนเองคือพระเจ้า พระองค์เป็นศูนย์กลางของคริสตศาสนาผู้ซึ่งชาวคริสต์ทั่วโลกกว่าหนึ่งพันล้านคน นมัสการว่าเป็นพระเจ้า ถ้าจะพูดว่า “คริสตศาสนาคือพระเยซูคริสต์” ก็ไม่ผิด เพราะชาวคริสต์นมีสการตัวบุคคลที่มีนามว่าเยซูคริสต์ และเชื่อว่าพระองค์เป็นพระเจ้าผู้จุติมาบังเกิดในสภาพมนุษย์

ถ้าจะถามว่า “ความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์มีความสำคัญแค่ไหนต่อความเชื่อของคริสตศาสนา?” ตอบได้ว่า สำคัญมาก สำคัญพอ ๆ กับความเป็นความตายของคริสตศาสนา เพราะถ้าวันนี้เราสามารถพิสูจน์ได้ว่า พระเยซูคริสต์ไม่ได้เป็นพระเจ้าตามที่พระองค์ทรงอ้างว่าพระองค์เป็น หรือสามารถยืนยันได้ว่า “พระองค์ไม่ได้ทรงกระทำสิ่งซึ่งพระองค์ตรัสว่าจะกระทำแล้วไซ้ร์ คริสตศาสนาก็ตั้งอยู่ไม่ได้ เพราะเท่ากับว่าคริสตศาสนาตั้งอยู่บนรากฐานของการโกหกปกคลุมซึ่งเชื่อถือไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันถ้าเราสามารถยืนยัน โดยเหตุผลทั้งทางตรรกวิทยา หลักฐานแห่งประวัติศาสตร์ และประสบการณ์จากชีวิตจริงว่า พระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าในสภาพของมนุษย์จริง ๆ ปัญหาต่าง ๆ ที่เราคิดว่าเป็นปัญหาที่จะหมดไป เป็นต้นว่า “พระเจ้ามีจริงหรือ?” พระลักษณะของพระเจ้าเป็นอย่างไร? “มนุษย์คือใคร?” “อยู่เพื่ออะไร” “กำลังจะไปไหน” ฯลฯ เพราะว่าพระเยซูคริสต์เป็นผู้สำแดงพระลักษณะของพระเจ้าให้ปรากฏแล้วในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ และยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงสอนถึงสิ่งเหล่านี้ และแน่นอนที่สุด คำสอนของพระองค์ต้องเป็นความจริง ถ้าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า ดังที่พระองค์ทรงอ้างจริง ๆ

พระเจ้าที่สำแดงพระองค์เอง

ประวัติศาสตร์ของมวลมนุษยชาติ ได้บันทึกถึงการแสวงหาของมนุษย์ เพื่อเข้าสู่ความจริงของชีวิตในรูปของศาสนาต่าง ๆ ความหิวกระหายภายใต้ส่วนลึกของจิตใจมนุษย์ ผลักดันให้มนุษย์ต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อการนมัสการ เราจึงแสวงหา... และแสวงหา ศาสนาต่าง ๆ จึงอุบัติขึ้นด้วยด้วยผลเหตุฉะนี้ แต่จุดที่ศาสนาคริสต์แตกต่างจากศาสนาอื่นอยู่ตรงที่ว่า แทนที่มนุษย์จะเป็นผู้แสวงหาพระเจ้า แต่พระเจ้าในคริสตศาสนากลับเป็นผู้แสวงหามนุษย์ และได้สำแดงพระองค์เองให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตามนุษย์ โดยทางพระเยซูคริสต์ในสภาพของมนุษย์ที่สมบูรณ์ และการสำแดงพระองค์เองในประวัติศาสตร์ของมนุษย์เป็นเรื่องสมเหตุสมผล

สมมติว่าท่านเป็นคนรักมด ท่านชอบใช้เวลาว่างเฝ้าสังเกตการทำงานของมดอยู่เป็นประจำ วันหนึ่งท่านเห็นภยันตรายกำลังก่อกองคละนมาสู่มดเหล่านั้น เพราะชาวไร่คนหนึ่งกำลังขุดดินตรงแถบใกล้ ๆ นั้น และกำลังจะขุดรังมดนั้นไปด้วย ด้วยความรักมด ท่านต้องการเตือนภัยที่จะมาถึงในเวลาอีกไม่นานข้างหน้า ท่านตะโกนก็แล้ว ไซ้ท่าทางก็แล้ว แต่ไม่ได้ผล เพราะพวกมดยังทำไม่รู้ว่ามดทำงานของตนเองจนเพลิน เมื่อท่านได้ใช้ทุกวิถีทางแล้ว แต่ไม่ได้ผล เพราะมันไม่รู้เรื่องภาษามนุษย์ ท่านจะทำอย่างไร มีวิธีไหนที่ดีที่สุด ซึ่งจะทำให้มดเข้าใจความประสงค์ของท่าน แน่หนอนที่สุดมีทางเดียวเท่านั้น คือให้ตัวท่านแปลงมาเป็นมดอยู่กับมด และพูดภาษามด เช่นเดียวกัน นี่คือนิเวศที่พระเจ้าได้ทรงสำแดงพระองค์เองต่อมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์เข้าใจถึงพระประสงค์ ความรักและแผนการที่ยิ่งใหญ่ของพระองค์ โดยการจุติลงมาในสภาพของมนุษย์ในร่างกายของพระเยซูคริสต์

หลักฐานทางประวัติศาสตร์

ความจริงแห่งการประสูติของพระองค์ไม่ใช่นวนิยาย หรือเรื่องราวที่มนุษย์พยายามแต่งขึ้น แต่เป็นชีวิตที่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ช่วยยืนยันอย่างแน่นแฟ้นคือ เมื่อประมาณ 2,000 ปีมาแล้วบรรพชนผู้มิ้นนามว่าเยซูคริสต์ ได้ทรงถือกำเนิดในรางหญ้าที่ต่ำต้อย ณ ตำบลเล็ก ๆ แห่งหนึ่งชื่อ “เบ็ธเลเฮม” ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของกรุงเยรูซาเล็มไป ประมาณ 10 กิโลเมตร ในประเทศอิสราเอลปัจจุบัน พระองค์เกิดในครอบครัวที่ยากจนบิดามีชื่อว่า โยเซฟ และมารดามีนามว่า มารีย์ทั้งสองต่างสืบเชื้อสายจากกษัตริย์ของชาวยิว คืออยู่ในวงศ์พันธุ์ของกษัตริย์ดาวิด อาชีพของบิดาพระองค์เป็นช่างไม้ ชีวิตในวัยเด็กและวัยหนุ่มจำเริญขึ้นเหมือนคนทั่วไป แต่ไม่มีคำบันทึกมากนักจนกระทั่งเมื่ออายุได้ 30 ปี พระองค์ทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ จากจุดนี้เองที่ประวัติศาสตร์ได้บันทึกถึงชีวิตและคำสอนของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำพระราชกิจอยู่ได้เพียง 3 ปี ซึ่งเป็นสามปีที่ช่วยเปลี่ยนโฉมหน้าประวัติศาสตร์โลก เรื่องราวที่ละเอียดกว่านี้สามารถหาอ่านได้จากเอกสารบันทึกชีวประวัติของพระเยซูคริสต์ในหนังสือพระคัมภีร์ที่มีชื่อว่ามัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น ตลอดจนคำบันทึกและคำอ้างอิงของนักประวัติศาสตร์โลกเช่น ท่าน Flavius Josephus (นักประวัติศาสตร์ในศตวรรษที่ 1 เกิดคริสต์ศักราช 37) ท่าน Suetonius (นักประวัติศาสตร์ชาวโรมัน ค.ศ. 120) และ Plinius Secundus (นักการเมืองชาวโรมัน ค.ศ. 122) ฯลฯ แม้สารานุกรมซึ่งเป็นที่เชื่อถือของคนทั่วโลกฉบับล่าสุดที่มีชื่อว่า บริทานิกา (Encyclopaedia Britannica) ก็ได้บรรยายถึงเรื่องราวของชีวิตของพระองค์ด้วยถ้อยคำถึง 20,000 คำ สิ่งนี้ย่อมแสดงถึงความสำคัญ และความเป็นจริงแห่งชีวิตที่น่าเชื่อถือของพระเยซูคริสต์ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์

คำยืนยันที่โลกต้องตะลึง

ดังได้กล่าวไว้ในบทนำว่าพระเยซูคริสต์เป็นศาสดาคนเดียวของโลกที่อ้างว่าตนเองคือ พระเจ้า และอ้างคำนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการกิจหลักของพระองค์ ถ้าจะสรุปสาระสำคัญของภารกิจของพระเยซูคริสต์ เราสามารถสรุปเป็นความสั้น ๆ ว่า “พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้มาเป็นมนุษย์ เพื่อนำมนุษย์ให้เข้าถึงพระเจ้า โดยการวายพระชนม์บนไม้กางเขน” ดังคำตรัสที่ชัดเจนของพระองค์ว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้มาทางเรา” (ยอห์น 14:6) เพราะความสำคัญแห่งภารกิจอันนี้ คำถามสำคัญยิ่งคำถามหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงถามสาวกเพื่อให้สาวกได้เข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับตัวพระองค์คือ “ท่านคิดว่าเราคือใคร” เมื่อสาวกคนหนึ่งชื่อ ซีโมนเปโตร ตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์ บุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” แทนที่พระเยซูคริสต์จะแสดงความตะลึงในคำตอบของสาวกผู้นั้น พระองค์กลับกล่าวชมเชยว่า ซีโมนบุตรโยนาเอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะว่ามีมนุษย์มิได้แจ้งความนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงแจ้งให้ทราบ” (มัทธิว 16:15-17) ไข่แล้วพระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่าพระองค์เป็นพระเจ้า และเป็นคำอ้างที่โลกต้องตะลึง อยากขอให้พิจารณาคำอ้างของพระเยซูคริสต์ซึ่งกล่าวถึงตนเองดังต่อไปนี้

1. พระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่า “พระองค์เป็นคนเดียวกับพระเจ้า”

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่า “เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” (ยอห์น 10:20) ตามคำบันทึกจากเอกสารทางพระคัมภีร์ หลังจากพระเยซูคริสต์ทรงตรัสคำนี้แล้ว พวกยิวซึ่งเคร่งครัดต่อการนมัสการพระเจ้าองค์เดียว เข้าใจความหมายที่ถ่องแท้ของคำกล่าวนี้ ตั้งใจจะฆ่าพระเยซูคริสต์ โดยจะหยิบก้อนหินขว้างพระองค์ แต่พระเยซูคริสต์ทรงถามกลับไปว่า “ด้วยการตีประการใดที่เราจะกระทำจึงทำให้ท่านทั้งหลายเอาก้อนหินขว้างเราละนี้” พวกยิวตอบว่า “เราจะขว้างท่านมิใช่เพราะการกระทำดีแต่เพราะการดูหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะท่านเป็นเพียงมนุษย์แต่ตั้งตัวเป็นพระเจ้า” (ยอห์น 10:30-33)

อีกตอนหนึ่ง ขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกพิพากษาภายใต้ศาลทางศาสนาของผู้นำชาวยิว พระองค์ทรงยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระองค์อย่างชัดเจน ตามคำบันทึกที่ปรากฏในมาระโก 14:61-64 เมื่อมหาปุโรหิตของชาวยิวถามว่า พระองค์เป็นบุคคลผู้นั้น (พระเจ้า) ที่ควรแก่การนมัสการใช่หรือไม่? พระเยซูคริสต์ทรงตอบอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมาว่า “เราเป็น” และทั้งยังกล่าวต่อไปอีกว่า คนทั้งหลายจะเห็นพระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพในเมฆแห่งฟ้าสวรรค์ ฝ่ายมหาปุโรหิตฟังแล้ว จึงนึกเสื่อของตนแล้วกล่าวว่า “เราต้องการพยานอะไรอีกเล่า ท่านทั้งหลายได้ยินเขาพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแล้ว ท่านทั้งหลายคิดเห็นอย่างไร” คนทั้งปวงจึงเห็นพร้อมกันว่าควรจะมีโทษถึงตาย

เป็นสิ่งที่น่าสังเกตว่า ชาวยิวเป็นผู้ที่นมัสการพระเจ้าองค์เดียว เหตุฉะนั้นปฏิกิริยาที่ชาวยิว แสดงออกมาด้วยความโกรธหลังจากที่ได้ยินได้ฟังคำอ้างของพระเยซูคริสต์ แสดงถึงความเข้าใจอย่าง ชัดเจนของชาวยิวโดยไม่ผิดพลาดว่า “พระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่าตนเองเป็นพระเจ้า”

2. พระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่า “พระองค์เป็นบ่อเกิดแห่งชีวิต และเป็นผู้ประสาทชีวิต แม้กระทั่งชีวิตหลังความตาย”

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง เป็นชีวิต” (ยอห์น 14:6) และตรัสอีกว่า “เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และได้ชีวิตนั้นอย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10) โปรดสังเกตว่า พระองค์ไม่ได้บอกว่า “เรารู้จักหนทางสู่ชีวิตแต่ตรัสว่าเราคือชีวิต และ เป็นผู้นั้นที่สามารถประทานชีวิต เพราะฉะนั้นถ้าบุคคลหนึ่งบุคคลใดรู้สึกเบื่อชีวิต เขาจะสามารถพบกับความครบบริบูรณ์ในชีวิต คือ ชีวิตที่มีความหมายในพระองค์

ครั้งหนึ่งมีสุภาพสตรีท่านหนึ่ง ร้องไห้ร้องไห้เพราะเสียใจในความตายของน้อยชายผู้มีชื่อว่า ลาซารัส พระเยซูคริสต์ทรงตรัสคำอมตะในฐานะผู้กุมอำนาจแห่งความตายว่า “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวง เป็นขึ้นและมีชีวิต ผู้ที่วางใจในเรานั้น ถึงแม้ว่าเขาตายแล้ว ก็ยังมีชีวิตอีก และทุกคนที่มีชีวิตและ วางใจในเราจะไม่ตายเลย” ยอห์น 11:25-26 บุคคลธรรมดาคนใดหรือที่กล้ากล่าวคำเช่นนี้

3. พระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่า “พระองค์คือผู้พิพากษาของมนุษย์ในวันสิ้นสุดของโลก”

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสอย่างชัดเจนว่า การพิพากษาทั้งสิ้นอยู่ภายใต้อำนาจโดยตรงของพระองค์ (ยอห์น 5:22) และเมื่อถึงวันนั้น บรรดาคนที่ถูกฝังไว้ในอุโมงค์ฝังศพจะเป็นขึ้นมาเพื่อรับการพิพากษา จากพระองค์ และรับผลอันควรสำหรับแต่ละคนบางคนจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ แต่บางท่านจะได้ยินพระสุ รเสียงที่น่ากลัวตรัสสั่งว่า “ท่านทั้งหลายผู้ต้องถูกสาปแช่ง จงถอยไปจากเรา เข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่ เป็นนิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารร้ายและสมุนของมัน” (มัทธิว 25:41) และที่สำคัญกว่านั้นคือ เงื่อนไข แห่งการพิพากษาขึ้นอยู่กับท่าทีของมนุษย์ที่มีต่อพระองค์ ดังคำตรัสว่า “ทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะได้รับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ แต่ผู้ใดไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เรา จะไม่ยอมรับผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ด้วย” (มัทธิว 10:32-33) อยากให้ ผู้อ่านใช้ความพิจารณาต่อคำอ้างที่เกินมนุษย์นี้สักนิดหนึ่ง ถ้าสมมุติว่า วันนี้มีใครสักคนหนึ่งยื่นขึ้น ประกาศต่อสาธารณชนว่า เขาคือผู้ที่จักกลับมาในฐานะของผู้พิพากษาโลก และชะตากรรมชีวิตของเรา ขึ้นอยู่ที่ว่าเราจะเชื่อฟังเขาหรือไม่? ท่านจะมีความเห็นต่อบุคคลที่กล่าวคำพูดนี้อย่างไร? ท่านคงคิดว่า บุคคลที่ว่านี้คงเหมาะสมกับโรงพยาบาลบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มากกว่า หรืออย่างน้อยเขาต้องการจิตแพทย์ดี ๆ สัก ท่านหนึ่ง เราจะพูดถึงเรื่องนี้มากขึ้นเมื่อเราศึกษาถึงบทวิเคราะห์คำอ้างของพระเยซูคริสต์ แต่

จุดประสงค์ในที่นี้เพียงเพื่อต้องการยืนยันว่า พระองค์ได้อ้างถึงการเป็นผู้พิพากษาของมนุษย์โลกจริง ซึ่งเป็นคำอ้างที่เราต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ

4. พระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่า “พระองค์เป็นผู้ที่มีสิทธิอำนาจในการยกความผิดบาปของมนุษย์ได้”

คงไม่เกินความจริงไปนักที่จะกล่าวว่า ไม่มีศาสดาใดในโลกนี้ที่กล้าให้ความมั่นใจ 100% ว่าจะสามารถ ยกความผิดบาปหรือลบล้างความผิดบาป ของผู้ติดตามศาสนานั้น ๆ ทุกคน เรามักได้ยินคำสอนว่า “บาปส่วนบาปบุญส่วนบุญ” พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เดียวที่กล้ากล่าวว่า เราทำได้ พระคำของพระเจ้ากล่าวว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

ครั้งหนึ่งมีคนกลุ่มหนึ่งนำคนง่อยคนหนึ่งเพื่อให้พระเยซูคริสต์ช่วยรักษา พระเยซูคริสต์ทรงตรัสกับคนง่อยผู้นั้นว่า “ลูกเอ๋ย ความผิดของเจ้าทรงโปรดยกเสียแล้ว” (มาระโก 7:5) ฝ่ายพวกผู้นำศาสนาอิสลามยัมนั้นนั่งฟังอยู่ รู้สึกไม่พอใจต่อคำพูดของพระองค์พร้อมกับกล่าวว่า “ทำไมคนนี้พูดเช่นนั้น หมีนั้ประมาทพระเจ้านี้ ใครจะยกความผิดบาปได้ เว้นแต่พระเจ้าเท่านั้น” ถูกแล้ว เราเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่านี้ ใครจะยกความผิดบาปของมนุษย์ได้ เว้นแต่พระเจ้าเท่านั้น พระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่าพระองค์เป็นพระเจ้าที่สามารถลบล้างความผิดบาปของมนุษย์และของท่านไปได้

5. พระเยซูคริสต์ทรงอ้างว่า “ทำที่ของมนุษย์ต่อพระองค์คือทำที่ต่อพระเจ้า” หรืออีกนัยหนึ่งพระองค์ต้องการให้เหตุผลว่า เพราะเราคือพระเจ้า โปรดสังเกตคำตรัสของพระองค์ต่อไปนี้

ผู้ที่เห็นเราก็อเท่ากับเห็นพระเจ้า (ยอห์น 12:45,14:9)

ผู้ที่รู้จักเราก็อรู้จักพระเจ้า (ยอห์น 8:19,14:7)

ผู้ที่เชื่อเราก็อเชื่อพระเจ้า (ยอห์น 12:44)

ผู้ที่ต้อนรับเราก็อต้อนรับพระเจ้า (มาระโก 9:37)

ผู้ที่เกลียดชังเราก็อเกลียดชังพระเจ้า (ยอห์น 15:23)

เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าในสภาพของมนุษย์ ผู้มีทำที่อย่างไรต่อพระองค์ ก็เท่ากับมีทำที่ต่อพระเจ้าโดยตรง

บทวิเคราะห์คำอ้างของพระเยซูคริสต์

คำอ้างที่ยิ่งใหญ่ที่เกินลักษณะธรรมดาของมนุษย์ เป็นคำท้าทายสำคัญที่เราทุกคนควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะมันเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับชีวิตของเราไม่ทางหนึ่งก็ทางใด ถ้าจะวิเคราะห์คำอ้างของพระเยซูคริสต์โดยละเอียดแล้ว เราสามารถสรุปแนวทางที่จะเป็นไปได้แห่งคำอ้างนี้อย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. คำอ้างเป็นความเท็จ
2. คำอ้างเป็นตำนานที่เชื่อไม่ได้
3. คำอ้างเป็นความจริง

1. คำอ้างเป็นความเท็จ

บุคคลใดก็ตามที่มีความเห็นว่า พระเยซูคริสต์ทรงสอนหรือตรัสเป็นความเท็จ บุคคลผู้นั้นจะต้องพยายามหาเหตุผลหรือหลักฐานมายืนยันคำกล่าวของเขา แต่ผู้เขียนเห็นว่า เขาจะต้องพบปัญหาหนัก เพราะยากที่คนหนึ่งคนใดจะหาเหตุผลทำนองนั้นมาสนับสนุนคำกล่าวหาของเขาได้ แต่อย่างไรก็ตาม ขอให้เรามาศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นนี้โดยละเอียด

สมมุติว่าพระเยซูคริสต์ทรงตรัสเป็นความเท็จจริง ๆ ความเป็นไปได้ของความเท็จนี้ยังมีทางเลือกได้อีก 2 ทางคือ

- ก. พระองค์ทรงรู้ว่าพระองค์ทรงกล่าวเท็จ
- ข. พระองค์ไม่รู้ว่าพระองค์ทรงกล่าวเท็จ

ก. **พระองค์ทรงรู้ว่าพระองค์ทรงกล่าวเท็จ** ถ้าพระองค์ทรงกล่าวเท็จทั้งที่รู้ก็แสดงว่า พระองค์ตั้งใจโกหก และเป็นนักโกหกระดับโลกหรือเราอาจจะประณามพระองค์เป็นปีศาจจอมกะล่อนก็ไม่ผิด เพราะพระองค์หลอกลวงคนทั้งโลก หรือเราจะสรุปว่าพระองค์เป็นคนโง่อย่างบรม เพราะผลสุดท้ายผู้นำสมัยนั้นได้ประหารชีวิตของพระองค์เสีย ซึ่งเท่ากับว่าพระองค์ยอมตาย เพื่อคำโกหกที่ตนเองปั้นแต่งขึ้น ถ้าเป็นเช่นนั้นจริงใคร ๆ ก็รู้ว่าโง่สันดี แต่คงมีน้อยคนนักที่เห็นด้วยว่า พระองค์เป็นบุคคลที่มีลักษณะเช่นว่านี้ เพราะโดยทั่วไปแล้ว แม้บุคคลที่ไม่เชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าของเราก็ยังยอมรับและยกย่องว่าพระองค์เป็นบรมอาจารย์ตัวอย่าง เป็นผู้สอนศีลธรรมชั้นเยี่ยมที่ยากจะหาผู้ใดเสมอเหมือนได้ หรือแม้ท่านผู้อ่านเองก็อาจจะยอมรับกับพระองค์ในลักษณะเดียวกัน แต่น้อยคนตระหนักว่าการยอมรับเช่นที่ว่านี้ เป็นการขัดแย้งตนเองโดยไม่รู้ตัว ถ้าแม้เขาไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูในเวลาเดียวกัน เพราะพระเยซูจะเป็นบรมอาจารย์ตัวอย่างได้อย่างไรถ้าพระองค์ตั้งใจและจงใจโกหกในส่วนสำคัญที่สุดแห่งคำสอนของพระองค์ นั่นคือ การประกาศว่าตนเองคือพระเจ้าทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็น

ท่าน ซี.เอส.ลิววิส นักวรรณกรรมผู้ยิ่งใหญ่ของคริสตทศวรรษมหาวิทยาลัย เคมบริดจ์ ประเทศอังกฤษให้ทรรศนะที่น่าฟังเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า

“ข้าพเจ้าพยายามจะห้ามไม่ให้ผู้ใด พูดเรื่องเหลวไหลเกี่ยวกับท่านผู้นี้ดังเช่นพูดว่า

“ข้าพเจ้ายอมรับว่า พระเยซูเป็นอาจารย์สอนศีลธรรมที่สำคัญผู้หนึ่ง แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมฟังข้ออ้างที่ว่าท่านเป็นพระเจ้า” ข้อนี้อย่าพูดดีกว่า เพราะมนุษย์ธรรมดาที่พูดอย่างพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่บรมอาจารย์หรือผู้สอนศีลธรรมสำคัญเลย ท่านจะต้องเลือกเอาข้างหนึ่ง ท่านเชื่อว่าพระองค์เป็นบุตรของพระเจ้า หรือเป็นคนวิกลจริต ถ้าท่านเชื่อในข้อต้นท่านก็ต้องชบลงกราบที่พระบาทของพระองค์ และยอมรับว่าพระองค์เป็นพระเจ้าแต่ท่านเชื่อในข้อหลัง ท่านก็จะกล่าวหาว่า พระองค์เป็นคนอย่างใดก็ได้ แต่ขอท่านอย่าพูดว่าพระองค์เป็นแต่เพียงผู้สอนที่สำคัญคนหนึ่งเท่านั้นเพราะพระองค์ไม่มีพระประสงค์เพียงเท่านั้นเลย”¹

ข. พระองค์ไม่รู้ว่าเป็นพระเจ้า ทรงกล่าวเท็จ คือ เท่ากับว่าพระเยซูคริสต์เป็นคนเข้าใจตนเองผิด ถนัดคิดว่าตนเองเป็นพระเจ้าทั้ง ๆ ที่ไม่ได้เป็นพระองค์เข้าข่ายประเภทคนเสียดสีหรือวิกลจริต คล้าย ๆ กับคนเป็นโรคจิตในโรงพยาบาลประสาท ซึ่งหลายคนภายในนั้นชอบอ้างว่าตนเป็นผู้ยิ่งใหญ่ หรือผู้มีชื่อเสียงคนโน้นหรือคนนี้ แต่ถ้าเราพิจารณาจากชีวิตของพระองค์ที่บริสุทธิ์ คำสอนอันเป็นอมตะซึ่งเปี่ยมด้วยคุณธรรมสูงสุดและผลงานตลอดจนคุณงามความดีที่พระองค์ทรงฝากไว้กับชาวโลกทุกยุคทุกสมัยแล้ว ย่อมเป็นหลักฐานยืนยันได้ว่าพระองค์ไม่ได้เป็นบุคคลเสียดสีแต่อย่างใด ยิ่งถ้าเราได้ศึกษาถึงชีวิตของสาวกที่ใกล้ชิดพระองค์ด้วยแล้ว ก็ยิ่งทำให้เรามั่นใจในข้อนี้มากขึ้น เพราะบุคคลที่ติดตามคนบ้าจะเป็นอื่นใดไปได้ นอกจากบอกว่าบ้าเหมือนกัน แต่ชีวิตของสาวกพระเยซูคริสต์สอดคล้องผู้มีคุณธรรมสูงซื่อสัตย์ เสียสละ มีอุดมการณ์ที่แนชัด ยอมเสียสละชีวิตเพื่อความจริงที่ตนยึดถือ ซึ่งเราสามารถทราบข้อเท็จจริงเหล่านี้ได้ทั้งจากประวัติศาสตร์สากลและประวัติศาสตร์คริสตจักร จากเหตุผลดังกล่าวเราจึงไม่สามารถกล่าวได้ว่าพระองค์เป็นคนในลักษณะวิกลจริต แต่ในทางตรงกันข้ามพระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ที่มีสติสัมปชัญญะสูงสุด และรู้ว่าพระองค์เสด็จเข้ามาในโลกด้วยวัตถุประสงค์อันใด

2. คำอ้างเป็นตำนานที่เชื่อไม่ได้

มีบางท่านให้ข้อคิดที่กำบังเกี่ยวกับคำอ้างของพระเยซูคริสต์เป็นตำนานในลักษณะนิยายที่เชื่อถือไม่ได้ โดยให้เหตุผลว่า แท้จริงแล้วพระเยซูคริสต์เองไม่เคยอ้างเลยว่า พระองค์คือพระเจ้าแต่สาวกที่สวดชื่อจากพระองค์ในศตวรรษที่ 3 และ 4 ต้องการให้เรื่องราวของพระเยซูคริสต์เป็นที่น่าเชื่อถือยิ่งขึ้น จึงได้พยายามแต่งเรื่องเพิ่มเติมให้สมจริงสมจังเพื่อว่าเมื่อคนอื่นอ่านแล้วจะได้มีความ

¹ ลิววิส ซี.เอส. มนุษย์ธรรมดา (กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ สุริยบรรณ 2518) หน้า 43-44

เลื่อมใสศรัทธาในตัวพระองค์มากขึ้น ทั้งนี้และทั้งนั้นย่อมหมายถึงว่า ศาสนาคริสต์ตั้งอยู่บนรากฐานของความโกหกปกคลุมที่หาอะไรเปรียบเทียบมิได้

เกี่ยวกับปัญหานี้ ผู้เขียนขออ้างท่านศาสตราจารย์ Paul Little ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือ Know Why You Believe หน้า 18 ไว้ที่น่าฟังว่า

“เป็นที่ปรากฏอย่างแยบยลได้ว่า เอกสาร 4 ฉบับเรื่องชีวประวัติของพระเยซูคริสต์เขียนขึ้นภายในระยะเวลาเดียวกับผู้ร่วมสมัยของพระองค์ศาสตราจารย์วิลเลียม เอฟ อัลไบรท์ นักโบราณคดีเลื่องชื่อของโลก ซึ่งเคยสอนในมหาวิทยาลัย ออฟกินส์ สหรัฐอเมริกา กล่าวว่าไม่มีเหตุผลใดที่จะเชื่อว่าเอกสารดังกล่าวฉบับใดถูกเขียนหลัง ค.ศ. 70 และเหลือที่จะเชื่อว่าตำนานเรื่องพระเยซูในแบบของเอกสารดังกล่าวจะเผยแพร่ออกไป รวมทั้งมีแรงประทับใจถึงเพียงนั้น โดยปราศจากพื้นฐานแห่งความจริง เป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นเช่นนั้น พอ ๆ กับที่จะมีคนใดในสมัยเดียวกับเรา เขียนชีวประวัติของอดีตประธานาธิบดี แฟรงคลิน ดี. รูสเวลต์ และเขียนลงไปว่าท่านได้ประกาศตนเป็นพระเจ้า ยกความผิดของมวลชน และได้ฟื้นขึ้นจากความตาย เรื่องเช่นนั้นจะไปไม่ได้สักกี่น้ำเพราะว่าคนจำนวนมากที่รู้จักรูสเวลต์ก็ยังคงยั้งอยู่คั้งนั้นทฤษฎีที่ว่าเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ในเอกสารดังกล่าวเป็นเพียงคำตำนาน จึงใช้ไม่ได้ โดยเหตุผลตามที่กล่าวมาแล้วว่าต้นฉบับของเอกสารดังกล่าวเขียนขึ้นในเวลาใกล้เคียงกับเหตุการณ์”²

ถ้าจะยกตัวอย่างในประเทศไทยเพื่อความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้น สมมุติว่ามีผู้เลื่อมใสศรัทธาในตัวอดีตจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จำนวนหนึ่งมาประกาศต่อหน้าสาธารณชนว่าท่านจอมพลสฤษดิ์ ขณะยังมีชีวิตอยู่ได้อ้างว่าตนคือพระเจ้า เป็นผู้สามารถยกความบาปของมนุษย์ กระทำการอัศจรรย์นานัปการและในที่สุดได้เป็นขึ้นมาจากความตาย ฯลฯ ท่านคิดว่าถ้าสิ่งที่กล่าวมาไม่ได้เกิดขึ้นจริง คำเหล่านี้สามารถกระจายไปได้ไกลแค่ไหน ตอบง่าย ๆ ว่าไปไม่ได้ไกลแน่ ๆ เพราะคนที่รู้จักท่านจอมพลสฤษดิ์ในปัจจุบันนี้ ก็ยังมีชีวิตอยู่ ย่อมต้องมีผู้ไม่เห็นด้วยลุกขึ้นประกาศคัดค้านว่า สิ่งที่สาวกของจอมพลสฤษดิ์กล่าวมาแล้วนั้นไม่มีมูลความจริง เพราะเราทั้งหลายรู้จักท่านจอมพลผู้นี้ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกัน การที่นักโบราณคดีในยุคปัจจุบันยืนยันว่า เอกสารบันทึกเกี่ยวกับชีวประวัติของพระเยซูคริสต์ทั้ง 4 เล่มเขียนขึ้นภายใน ค.ศ. 70 นั้นสำคัญมาก เพราะเอกสารที่ว่านี้ถูกกระจายออกไปเมื่อไหร่ ประกอบกับคำประกาศเรื่องพระเยซูคริสต์ของสาวกที่ออกไปทั่วทุกหนทุกแห่งในช่วงเวลานั้น พวกที่ต่อต้านกลุ่มชาวคริสต์ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากทั้งพวกยิวและพวกชาวโรมันในสมัยนั้น ย่อมไม่ปิดปากเงียบโดยไม่พูดอะไร สามัญสำนึกบอกเราว่า คนเหล่านั้นต้องลุกขึ้นยืนยันข้อเท็จจริงเพื่อหักล้างคำ

² ลิตเติล พอลอี Know Why You Believe Wheaton: Scripture Press Publications, Inc. C 1970 (Page 18)

ประกาศของกลุ่มสาวกเป็นแน่แท้ แต่ความเจียมแสดงถึงการยอมรับและยอมจำนนต่อความจริงของ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ผู้เขียนขออ้างคำบันทึกของนักประวัติศาสตร์ที่มีชื่อของโลกคนหนึ่งคือท่าน Flavius Josephus (เกิด ค.ศ. 37) ท่านไม่ใช่คริสเตียน แต่ได้บันทึกไว้ในเอกสารเชิงประวัติศาสตร์ชื่อ Antiquities XVIII 33 เกี่ยวกับเรื่องพระเยซูคริสต์ความว่า

ในครั้งนั้นไม่นานมานี้ มีเยซู คนเปรี๊ยะปราคา ซึ่งถ้าเป็นการถูกต้องที่เรียกท่านว่าเป็นคน ธรรมดาคนหนึ่ง เพราะท่านเป็นผู้ทำกรรมห้ศรรย เป็นครูของเหล่าคนที่รับความจริงด้วยความซึ้งซม ท่านได้ชักนำคนเป็นจำนวนมากทั้งพวกยิวและผู้ไม่ได้เป็นยิวท่านเป็นพระคริสต์ และเมื่อปีลาตได้ ตัดสินให้ท่านถูกตรึงกางเขน ตามคำขุยงส่งเสริมของคนสำคัญในหมู่พวกเรา (ชาวยิว) เหล่าคนที่รักท่าน มาแต่ต้นก็มีได้ละทิ้งท่าน เพราะในวันที่สามท่านได้ฟื้นขึ้น และแสดงให้พวกเขาเห็นว่าท่านมีชีวิตอยู่ เหมือนดังที่พวกผู้พยากรณ์ได้ทำนายล่วงหน้าถึงเรื่องเหล่านี้ และถึงกรรมห้ศรรย นานัปการเกี่ยวกับ ท่าน และคริสตชนซึ่งได้รับเชื่อตามท่านก็ยังคงสืบสายอยู่จนทุกวันนี้”³

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่เราไม่สามารถเชื่อได้ว่า เรื่องราวของพระเยซูคริสต์เป็นตำนานที่ถูก แต่งขึ้นโดยสาวก เพราะเราไม่เห็นว่ามีแรงผลักดันหรือแรงจูงใจอะไรในตัวสาวกที่ทำให้เขาต้องทำ เช่นนั้นถ้าเราศึกษาประวัติศาสตร์ทั่วไป จะพบว่าการมาเป็นคริสเตียนในระยะต้น ๆ ศตวรรษนั้น หมายถึงอันตรายต่อชีวิต หลายท่านคงเคยอ่านหรือเคยชมภาพยนตร์เรื่องราวที่ชาวคริสต์ได้รับการ ทรมาณอย่างเหี้ยมโหดทารุณ โดยจักรพรรดิหลายองค์ของโรมัน เป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือหรือถ้าจะถามว่า “เป็นไปได้ไหมถ้าสาวกของพระเยซูคริสต์แต่งเรื่องของพระเยซูคริสต์ขึ้นทั้ง ๆ ที่รู้้อยู่แ่ใจว่าเป็นเรื่อง โทกหก แต่ยอมตายเพื่อความโทกหกของตน” ทุกคนยอมตอบได้ว่าไม่มีเหตุผลและไม่มีแรงจูงใจเพียงพอ แต่ในทางตรงกันข้ามเหตุผลที่ทำให้สาวกจำนวนมากยอมตายเพื่อพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะ เหล่าสาวกมันใจอย่างไม่มีข้อสงสัย ว่าพระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่ที่ตัวเขาเอง รู้จักดี ท่านอัครทูตยอห์นเองได้เขียนไว้ในจดหมายฝากของท่านราวปลายศตวรรษที่หนึ่ง ซึ่งเป็นการ ช่วยยืนยันถึงข้อเท็จจริงอันนี้ว่า “...ซึ่งเราได้เห็นกับตา ซึ่งเราได้พินิจดูและจับต้องด้วยมือของเรา เกี่ยวกับพระวาทะแห่งชีวิต (พระเยซูคริสต์) นั้น... เราก็ได้ประกาศให้ท่านทั้งหลาย...” (1 ยอห์น 1:1-3) ยิ่งกว่านี้ ถ้าเราได้คำนึงถึงมาตรฐานทางศีลธรรม และคุณธรรมที่สูงส่งของพวกสาวกด้วยแล้ว ก็ยังทำ ให้เรามั่นใจได้ว่าข้อกล่าวหาดังกล่าวเกี่ยวกับตัวสาวกเป็นไปได้

3. คำอ้างเป็นความจริง

ถ้าหากว่าความเป็นไปได้ในข้อ 1 และ 2 (คำอ้างเป็นความจริงและคำอ้างเป็นตำนานที่เชื่อถือไม่ได้) ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่เราจะยอมรับได้ เรามีทางเลือกอีกทางหนึ่งคือ หรือว่า คำตรัสของพระองค์เป็นความจริง และเป็นความจริงสำคัญที่เราต้องตัดสินใจบางสิ่งบางอย่างให้กับชีวิตของเรา นั่นคือเราจะต้อนรับ หรือปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ตลอดจนคำสอนที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ซึ่งพระองค์มีต่อตัวเราทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งหมายความว่าเราต้องรับผิดชอบต่อผลแห่งการตัดสินใจของเราไม่ว่าผลนั้นจะดีหรือเลว แต่อย่างน้อยที่สุดท่านต้องตัดสินใจในทางหนึ่งทางใดเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระองค์

ชีวิตที่สอดคล้องกับคำอ้าง

ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะอ้างว่าเป็นใครหรือเป็นอะไรก็ได้ แต่ขึ้นอยู่กับชีวิตที่แสดงออกของคน ๆ นั้น น่าเชื่อถือหรือสอดคล้องกับคำอ้างของเขาแค่ไหน ในกรณีของพระเยซูคริสต์ชีวิตของพระองค์ส่งเสริมหรือเพิ่มน้ำหนักให้แก่คำอ้างของพระองค์ ขอให้พิจารณาลักษณะพิเศษบางประการจากชีวิตของพระองค์ดังต่อไปนี้

1. พระคำตรัสของพระองค์เป็นวาตะอมตะ

ถ้าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าดังที่อ้างจริง เราขอมหวังได้ว่าพระคำของพระองค์จะต้องเป็นคำพูดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่มนุษย์เคยกล่าวมา พระเยซูคริสต์เองตรัสว่า “ฟ้าและดินจะล่วงไป แต่ถ้อยคำของเราจะสูญหายไปหาไม่ได้เลย” (ลูกา 21:33) หมายความว่า คำพูดทุกคำที่พระองค์ตรัสออกมาจะต้องเป็นความจริงอมตะสำหรับมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยและทุกชนชั้นทั่วโลก สังเกตได้ว่าพระคำของพระองค์ไม่เคยล้าสมัย และไม่เคยเปลี่ยนแปลงตามกาลสมัย ในสมัยของพระองค์ บุคคลที่ได้ยินได้ฟังพระวาตะของพระองค์ต่างแปลกประหลาดใจในคำสอนที่ประกอบด้วยอำนาจ ถึงกับต้องยอมรับว่า “ไม่มีผู้ใดพูดเหมือนคนนี้” (ลูกา 4:32 ยอห์น 7:46) แม้ปัจจุบันพระคำของพระองค์ก็ยังมีอิทธิพลอยู่ในชีวิตของคนทั่วโลกอย่างไม่เปลี่ยนแปลง ทุกถ้อยคำของพระองค์ที่เปล่งออกมาจะเปี่ยมด้วยความจริงแห่งความมั่นใจ ถ้าเราพิจารณาคำพูดของพระเยซูคริสต์ เราจะไม่พบคำว่า “คิดว่า” “คงจะ” “อาจจะ” หรือ “คาดคะเนว่า” เหมือนนักปรัชญา นักคิดหรือนักวิชาการทั่วไป แต่ในทางตรงกันข้าม พระองค์ทรงเน้นอยู่เสมอว่า “เรากล่าวกับท่านตามจริงว่า...” พระองค์ทรงสอนด้วยความมั่นใจ ชัดเจน และตรงไปตรงมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำสอนเกี่ยวกับคำถามพื้นฐานของมนุษย์ที่แสวงหาคำตอบมาทุกยุคทุกสมัย เช่น พระเจ้าคือใคร? พระองค์มีความสัมพันธ์กับเราอย่างไร อะไรคือรากปัญหาของสังคม เราจะได้รับการยกโทษบาป

อย่างไรเราอยู่ในโลกนี้ทำไม และตายแล้วจะไปไหน? ฯลฯ ซึ่งเป็นคำถามซึ่งมนุษย์โดยทั่วไปจะให้คำตอบที่ถูกต้องชัดเจน และด้วยความมั่นใจไม่ได้้นอกจากพระเจ้าทรงประทานให้

อนึ่งพระคำของพระองค์ไม่ใช่เป็นเพียงความจริงที่เกี่ยวกับชีวิตเท่านั้น แต่ยังคงเป็นคำพยากรณ์ที่ถูกต้องในประวัติศาสตร์อีกด้วยเช่น พระเยซูคริสต์ทรงตรัสกับสาวกล่วงหน้าถึงความตาย และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ก่อนที่เหตุการณ์เหล่านั้น จะเกิดขึ้นกับพระองค์ (มัทธิว 16:21)

พระองค์ทรงพยากรณ์ถึงการพังพินาศของกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งได้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 70 และพระองค์พูดถึงการกลับมาสู่ความเป็นเอกราชของอิสราเอล ก่อนการเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่งของพระองค์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่ได้ปรากฏต่อหน้าต่อตาเราตั้งแต่ปี ค.ศ. 1948 (มัทธิว 24:32-34)

หรือถ้าจะพูดถึงสถิติแห่งคำพูดของพระเยซูคริสต์แล้ว ก็จะสามารถกล่าวได้ว่าคำสอนและคำพูดของพระองค์มีคนอ่านมากที่สุดในโลก อ้างอิงโดยนักประพันธ์มากที่สุดในโลก แปลเป็นภาษาต่าง ๆ มากที่สุดในโลก ตลอดจนปรากฏในศิลปวรรณกรรมและดนตรีมากที่สุดในโลก นี่ย่อมแสดงถึงความยิ่งใหญ่และอิทธิพลแห่งคำพูดอันมีลักษณะผู้พูดคือพระเยซูคริสต์

2. ชีวิตที่บริสุทธิ์ปราศจากบาป

ถ้าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้า ชีวิตของพระองค์จะต้องเป็นชีวิตที่บริสุทธิ์ ปราศจากความต่ำหรือยใด ๆ การแสดงออกของพระองค์ในทุกอิริยาบถ ทุกความคิด ทุกคำพูด และการกระทำ นับตั้งแต่วันล้มดาบโลกจนกระทั่งวันตาย ไม่ว่าขณะอยู่คนเดียวหรือปรากฏต่อสาธารณชน ชีวิตของพระองค์จะต้องแสดงถึงความบริสุทธิ์ผู้ค่อง แห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์ทุกกระเปียดนี้ พระเยซูคริสต์เองมีความมั่นใจในความบริสุทธิ์ของตัวเองถึงขนาดกล้าทำทนายศัตรูของพระองค์ ให้ชี้ถึงความผิดของพระองค์ไม่ว่ากรณีใด ๆ “ใครในพวกท่านยืนยันได้ว่าเราได้ทำผิด” (ยอห์น 8:46) เงียบไม่มีเสียงโต้ตอบจากฝ่ายศัตรู

ความรู้สึกว่าตนเองไม่มีความผิด หรือความบกพร่องอื่นใดเป็นประสบการณ์ที่แปลกประหลาดสำหรับมนุษย์เรา ผู้อ่านหลายท่านคงมีโอกาสศึกษาถึงประสบการณ์ส่วนตัวของนักบุญหรือนักสอนศีลธรรมที่ยิ่งใหญ่ของโลก จะพบว่า แต่ละคนต่างยอมรับถึงความบกพร่องที่ตนเองมีอยู่ไม่มากก็น้อยแต่สิ่งนี้เราไม่พบในประสบการณ์ของพระเยซูคริสต์พระองค์ทรงสอนเกี่ยวกับความผิดบาปของมนุษย์และทรงเน้นให้สาวกอธิษฐานสารภาพความผิดบาปต่อพระเจ้า แต่ตัวพระองค์เอง พระองค์ไม่เคยสารภาพบาป เพราะไม่มีความผิดบาปที่จะสารภาพเพื่อนที่ใกล้ชิดที่สุดของพระองค์ คือสาวกผู้ติดตามพระเยซูคริสต์ไปทุกหนทุกแห่ง ผู้ได้มีโอกาสอยู่กิน นอน ปฏิบัติภารกิจด้วยกันทุก ๆ วันได้เป็นพยานถึงชีวิตของพระองค์ว่า “พระองค์ไม่ได้ทรงกระทำบาปเลย และไม่ได้ตรัสคำเท็จ” (1 เปโตร 3:22) ท่านอัครทูตยอห์นเขียนว่า “พระองค์ได้ทรงปรากฏเพื่อกำจัดบาปของเราให้หมดไป และพระองค์ไม่ทรงมีบาปเลย”

(ยอห์น 3:5) แม้แต่ศัตรูของพระองค์เอง คือ ท่านปีลาต ได้กล่าวยืนยันต่อฝูงชนว่า “เราไม่เห็นว่าคุณนี่มีความผิด” (ลูกา 23:4) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เพราะ ความบริสุทธิ์ของพระเยซูคริสต์คือความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

3. ชีวิตที่สำแดงการมหัศจรรย์

เรื่องลึกลับมหัศจรรย์ไม่ใช่ของใหม่สำหรับคนไทยเรา เรามักมีเรื่องแปลกประหลาดเล่าสู่กันฟังเสมอ แต่จะน่าเชื่อแค่ไหนเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราต้องพิจารณาโดยรอบคอบ ในกรณีของพระเยซูคริสต์ การอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำเป็นส่วนสำคัญมาก ในการยืนยันถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ เพราะถ้าพระเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์จริง เราจะต้องหวังอย่างน้อยที่สุดการอัศจรรย์ต้องเกิดขึ้นแน่นอน เอกสาร 4 ฉบับเรื่องชีวประวัติพระเยซูคริสต์ได้บันทึกถึงการอัศจรรย์มากมายที่พระองค์ได้ทรงกระทำ ซึ่งพอสรุปได้ว่าพระองค์สำแดงอำนาจ

- ก. เนื้อความเจ็บป่วย เช่น ทรงช่วยรักษาคนตาบอด (มาระโก 8:22-25) คน โรคเรื้อน (มัทธิว 3:2-4) คนหูหนวกและคนใบ้ (มาระโก 7:31-37) คนง่อย (ยอห์น 5:1-9)
- ข. เนื้อผิวย้าย – พระเยซูคริสต์ทรงช่วยขับผีที่สิงอยู่ในตัวมนุษย์ (มาระโก 1:23-28 9:14-29)
- ค. เนื้อธรรมชาติ – พระองค์ทรงห้ามลมพายุ (มัทธิว 8:23-25) ทรงเปลี่ยนน้ำธรรมดาเป็นน้ำองุ่น (ยอห์น 2:1-11) ทรงเลี้ยงคนห้าพันคนด้วยขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัว (มัทธิว 14:5-21)
- ง. เนื้อความตาย – พระองค์ทรงเรียกคนตายแล้วให้มีชีวิตขึ้นมาใหม่ เช่น ลูกสาวของนายธรรมสาลา (มาระโก 5:35-43) บุตรชายของแม่มีมายคนหนึ่ง (ลูกา 7:11-15) และลาซารัสแห่งเบธานี (ยอห์น 11:1-14)

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับการอัศจรรย์ของพระเยซูคริสต์ คือพระองค์ทรงประกอบการอัศจรรย์ส่วนมากต่อหน้ามหาชนอย่างเปิดเผย ซึ่งผู้ไม่เชื่อพระองค์สามารถสืบสวนเพื่อหาเหตุผลความจริงได้ ที่สำคัญไปกว่านั้นคือศัตรูของพระองค์ในสมัยนั้น ไม่ได้ปฏิเสธความเป็นจริงแห่งการอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ แต่กลับหาหนทางที่จะกำจัดพระองค์โดยให้เหตุผลว่า “ถ้าเราปล่อยเขาไว้อย่างนี้ คนทั้งปวงจะเชื่อเขา” ยอห์น (11:48)

นอกจากนี้เอกสารบันทึกเกี่ยวกับชีวประวัติของพระองค์ที่กล่าวถึงเรื่องนี้แล้ว ยังมีเอกสารนอกพระคัมภีร์ที่เป็นหลักฐานยืนยันถึงการอัศจรรย์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ ดังได้กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับเอกสารเชิงประวัติศาสตร์ชื่อ Antiquities ของท่าน Flavius Josecphus และแม้คัมภีร์โกหร่านของศาสนาอิสลาม ก็ได้กล่าวถึงความสามารถพิเศษในการสำแดงการอัศจรรย์ของพระเยซูคริสต์ นี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าการอัศจรรย์ของพระเยซูคริสต์ไม่ใช่เรื่องยกเมฆ แต่มีเหตุผลหลักฐานยืนยันโดยแน่นอน

แฟน ทำให้เราเห็นความจริงข้อหนึ่งว่า พระเจ้าท่านนั้นที่ทรงสามารถกระทำบางสิ่งบางอย่างที่เหนือธรรมชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงวางไว้โดยไม่ได้แย้งกับกฎนั้น ๆ แต่อย่างไร

4. ชีวิตที่ทรงอิทธิพลที่สุดของโลก

คงไม่เกินความจริงมากไปที่จะพูดว่า พระเยซูคริสต์เป็นบุคคลที่ทรงอิทธิพลที่สุดคนหนึ่งของโลกของทุกยุคสมัย นี่ไม่ใช่ความคิดเห็นของผู้เขียนเพียงคนเดียวแต่เป็นคำกล่าวของนักประวัติศาสตร์เรื่องนามท่านหนึ่งชื่อ Kenneth Scott Latourette ท่านเขียนไว้ว่า “Jesus is the most influential life ever lived on this planet that Influence appears to be mounting”⁴ ซึ่งพอจะถอดเป็นความไทยว่า “พระเยซูคริสต์เป็นชีวิตที่ทรงอิทธิพลที่สุดเท่าที่เคยปรากฏบนพื้นพิภพ และอิทธิพลของพระองค์นับวันจะเพิ่มขึ้นทุก ๆ วัน

เป็นที่น่าสังเกตว่าพระเยซูคริสต์ใช้เวลาเพียง 3 ปี ในการกระทำพระราชกิจของพระองค์ แต่เป็น 3 ปีที่มีความหมายสูงสุด เป็น 3 ปีที่เปลี่ยนโฉมหน้าของประวัติศาสตร์โลก พระองค์มาจากเบื้องหลังครอบครัวที่ยากจน พระองค์ไม่มีเงิน ไม่มีทรัพย์สินสมบัติอันใดที่สามารถเรียกว่าเป็นของตนเอง การศึกษาก็เพียงแต่พออ่านออกเขียนได้ ตำแหน่งอำนาจยิ่งไม่ต้องพูดถึง เพราะพระองค์เป็นบุคคลที่ผู้นำสมัยนั้นเหยียดหยามชิงชัง แต่ขอให้ผู้อ่านได้พิจารณาข้อเท็จจริงต่อไปนี้

- พระองค์ไม่เคยเขียนหนังสือแม้สักเล่มเดียว แต่มีหนังสือมากมายท่วมท้นในทุกชาติ ทุกภาษา ที่ได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับพระองค์

- พระองค์ไม่เคยก่อตั้งมหาวิทยาลัยหรือแม้ร่างกายเข้าสู่ร่วมมหาวิทยาลัยก็ไม่เคย แต่นักศึกษาทั่วโลกในปัจจุบันรวมกันแล้วไม่เท่าจำนวนศิษย์ของพระองค์ (จำนวนคริสต์ชนในปัจจุบันมากกว่าหนึ่งพันล้านคน)

- พระองค์ไม่ได้เป็นจิตแพทย์ แต่คงไม่มีจิตแพทย์คนไหนในโลกที่เคยรักษาจิตที่ฟกช้ำและหัวใจที่แตกสลายเท่ากับพระองค์

- พระองค์ไม่เคยมีทหารอยู่ได้บังคับบัญชา แต่ในประวัติศาสตร์ไม่เคยมีผู้นำคนไหนที่มีผู้ยอมพลีชีพด้วยความจงรักภักดีเท่ากับพระองค์

ใช่แล้ว สามัญชนผู้นี้แหละที่ชนทั่วโลกยินดีมอบชีวิตเพื่อติดตามพระองค์ เคล็ดลับหรือ? เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าที่บังเกิดเป็นมนุษย์ และยังเป็นพระเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่ในปัจจุบัน

4

Latourette, Kenneth Scott, American Historical Review. Liv, January 1949

5. ชีวิตที่สามารถสนองความต้องการส่วนลึกสุดของจิตใจมนุษย์

ทุกวันนี้ขณะที่วิพากษ์การยิ่งก้าวหน้า ดูเหมือนว่ามนุษย์ยังไม่มีความสุข มนุษย์มีความสามารถสารพัดชนะธรรมชาติพิชิตดวงจันทร์ แต่ไม่สามารถพิชิตตนเอง เพราะปัญหาพื้นฐานของมนุษย์อยู่ที่จิตใจ ภายในจิตใจมนุษย์เป็นช่องว่างที่ไม่สามารถอุดให้เต็มได้ด้วยเงินทอง บ้านที่สวยงามหรืออำนาจชื่อเสียงหรือกามารมณ์ เพราะเราแสวงในทางที่ผิดท่าน Augustine นักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งที่เคยร้องทูลต่อพระเจ้าครั้งหนึ่งว่า “พระองค์เจ้าคะ พระองค์ทรงสร้างเรามาเพื่อพระองค์เอง จิตใจของเราจะไม่พบความสุขแท้ จนกระทั่งเราพบความสุขในพระองค์”

ทุกวันนี้มนุษย์ส่วนมากยังดิ้นรนต่อสู้ แก้ปัญหาทุกวิถีทางด้วยความสามารถอันจำกัดของมนุษย์โดยปราศจากพระเจ้า แต่หลายครั้งเราต้องพบกับความผิดหวัง เพราะสังคมมนุษย์จมดิ่งสู่ความชั่วมากขึ้นทุกทียิ่งกว่านั้น ความทุกข์ ความสิ้นหวังความว้าเหว ความว่างเปล่าและความกลัวได้ครอบงำจิตใจของมนุษย์มากขึ้นทุกที เราจึงไม่แน่ใจว่าเรากำลังมุ่งหน้าไปสู่ทางไหนกันแน่?

ท่ามกลางความสิ้นหวังของสังคมมนุษย์ พระเยซูคริสต์เป็นบุคคลคนหนึ่งที่กำลังก้าวหน้าเข้ามาสู่เวทีมนุษย์พร้อมกับการชันอาสารที่จะแก้ปัญหาหลักของมนุษย์โปรดฟังคำทำนายของพระองค์ต่อไป ด้วยจิตใจที่พิถีพิถัน “บรรดาผู้ลำบากเหน็ดเหนื่อยจงมาหาเราและเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11:28) เรามอบสันติสุขไว้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านวิตกและอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:27) “ถ้าผู้ใดกระหาย ผู้นั้นจงมาหาเราและดื่ม” (ยอห์น 17:37)

“เราเป็นอาหารแห่งชีวิต ผู้ที่มาหาเราจะไม่หิว และผู้ที่วางใจในเราจะไม่กระหายอีกเลย” (ยอห์น 6:35 “เรามาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และได้อย่างครบบริบูรณ์” (ยอห์น 10:10)

ความสรุป

คำตรัสเชิงทำนายให้บุคคลทุกคนมาสัมผัสกับชีวิตของพระองค์ที่กำลังดำเนิน ไม่ใช่เป็นเพียงคำพูดสวยงามที่ปรากฏบนแผ่นกระดาษเท่านั้น แต่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วด้วยชีวิตจริงร่วม 2 พันปี คนจำนวนนับไม่ถ้วนทั่วโลกในทุกประเทศ ทุกยุค ทุกสมัย ต่างยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่า พระเยซูคริสต์ซึ่งเขาต้อนรับเข้าสู่ชีวิตของเขานั้น ได้เปลี่ยนชีวิตของเขาใหม่ สร้างค่านิยมใหม่ มอบสันติสุขใหม่และให้ความหวังใหม่แก่เขาในลักษณะที่เขาไม่เคยประสบมาก่อนเลย ทุกวันนี้พระเยซูคริสต์ยังทรงเป็นพระเจ้าที่ทรงพระชนม์อยู่ ที่เราทุกคนสามารถพบกับพระองค์ได้ในประสบการณ์ชีวิตส่วนตัวโดยการยอมมอบความศรัทธาไว้กับพระองค์ แน่แน่นอนที่สุดประสบการณ์อย่างเดียวกับพิสดารอะไร ไม่ได้แต่เพียงอย่างเดียว

ถ้าประสบการณ์ของท่านตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งเหตุผล และหลักฐานที่หนักแน่นแห่งความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์แล้ว ประสบการณ์นั้นก็น่าลองและมีคุณค่าต่อชีวิตของท่านเป็นแน่แท้
ถ้าท่านมีข้อข้องใจหรือใคร่ศึกษาเรื่องนี้มากขึ้น

โปรดติดต่อ

สมาคมนักเรียนนักศึกษาคริสเตียนไทย

71 ตรอกไวกี สีสม กท. 5

โปรดฉีกส่วนนี้

หลังจากอ่านหนังสือเยชูคือใครนี้แล้ว ท่านอาจจะต้องการแสดงความประสงค์ของท่านตามหัวข้อหนึ่งข้อใดดังต่อไปนี้ (กาเครื่องหมายในวงเล็บหน้าเลขหมาย)

( ) 1. ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นผู้นำทางชีวิตและเป็นผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า (ขอแนะนำให้ท่านพูดความในใจสั้น ๆ กับพระองค์ว่า) “ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอขอบพระคุณในความเป็นพระเจ้าของพระองค์และขอบพระคุณสำหรับความรักของพระองค์ที่ได้ทรงวายพระชนม์ เพื่อความบาปของข้าพเจ้าบนไม้กางเขน ขณะนี้ข้าพเจ้าสารภาพความผิดบาปของข้าพระองค์ และขอต้อนรับพระองค์เข้ามาในจิตใจให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเป็นผู้นำทางชีวิตของข้าพเจ้าต่อไป. อาเมน”

( ) 2. ข้าพเจ้ามีความสนใจใคร่ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับพระองค์มากขึ้น โปรดส่งหนังสือที่ท่านมีอยู่เพื่อการศึกษาเพิ่มเติม

( ) 3. ข้าพเจ้ามีข้อข้องใจอยากถามเพื่อความกระจ่าง โปรดแนบบัตรนี้พร้อมทั้งคำถามที่ท่านประสงค์จะถามไปยัง

สมาคมนักเรียนนักศึกษาคริสเตียนไทย

71 ตรอกไวกี สี่ลม กท.5

พระเยซูคริสต์เป็นศาสดาคนเดียวของโลกที่อ้างว่าตนคือพระเจ้า ท่านจะต้องเลือกเอาข้างหนึ่งว่า คำอ้างที่พระองค์กล่าวถึงพระองค์เองเป็นความจริงแค่ไหน? ถ้าเป็นความเท็จท่านอาจจะกล่าวว่าพระองค์เป็นนักโกหกระดับโลก หรือจะประณามว่าพระองค์เป็นปีศาจจอมกะล่อนก็ไม่ผิด

แต่ถ้าพระองค์ตรัสความจริง ท่านย่อมไม่มีทางเลือก นอกจากชบกายลงกราบที่พระบาทพระองค์และยอมรับว่าพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ จรัลสนิทวงศ์ 367/18-19 สามแยกไฟฉาย กทม.

นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2523 โทร. 4113374